

בע"ה ט"ו בסיון תשע"ז

09/06/2017

גליון מס' 3000

פרשת בהעלותך

"ולפי העלות הענן מעל האהל.. יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכון שם הענן שם יחנו..
.. על פי ה' יסעו.. ועל פי ה' יחנו" (במדבר ט', י"ז-י"ח).

'פקודת הענן' מורה על חנייה, בזמן שהוא שוכן על המשכן, ומסמנת על תזוזה בזמן שהוא עולה ומתנתק ממנו.

תנועת הענן אינה ניתנת לחיזוי ואינה מאפשרת היערכות מוקדמת, כך נשמר כל העת גורם ההפתעה...

בכל חנייה טמונה סכנת ההתנוונות וההתרגלות למצב הקיים. תנועת הענן שומרת על מתח ודריכות לקראת המשימה - ממש כמו ההפתעה והחיפזון בזמן יציאה ממצרים.

(עיון בפרשת השבוע)

שיעור פרשת השבוע: הלה פורגס

שבת פרשת בהעלותך		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:25	זמן תפילין / טלית	04:36←04:37
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:09←09:09
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה וערבית	19:35
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:48←19:46
צאת השבת	20:23	ערבית	20:10

אחות תורנית : חגית קאופמן

שבת
שלום

א פשטיק היא...

"וויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם וטרייו... והתיצבו שם עמך. וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך" (במדבר י"א, ט"ז-י"ח).

נקודת מפנה זו המתוארת בפרשתנו, היא תחילתו של תהליך בו התורה השמימית שניתנה למשה בסיני "פנים אל פנים" - הופכת לנחלת הכלל באמצעות תיווכם של שבעים הזקנים.

עידן האותות והמופתים: "...אתם ראיתם כי מן השמים דיברתי עמכם" (שמות כ', י"ט) – מסתיים.

עידן הריחוק: "...וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק" (שמות, כ' ט"ו) – מסתיים.

עידן חדש יוצא לדרך - התורה נמסרת לעם באמצעות בני אדם: זקנים, סנהדרין, בית דין הגדול ואף ניתנת להם הסמכות הרשמית לכך.

בהמשך, סמכות זו מתחזקת מאד: "...ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך.. ושמרת לעשות ככל אשר יורוך.. לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" (דברים י"ז, י"א) ואפילו מתווספות אליה סנקציות כנגד הסוררים: "...ובערת הרע מישראל" (י"ב).

התורה שיורדת מהשמיים לארץ "מקשה אחת", נמצאת תחת סיכון מחושב בכך ש"ירבו המחלוקות ותעשה התורה כמה תורות" (רמב"ן). מסיבה זו מדגיש רש"י: "ימין ושמאל – אפילו אם אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין" ומפרש הרמב"ן: "...על משמעות דעתן נתן לי התורה אפילו יטעו..".

הצייתנות לבית הדין הגדול, אשר בידיה הסמכות ועל כתפיו האחריות - היא הערובה לשימור התורה, ונוסיף (בלחש) - גם אם הוא טועה...

במאזן הרווח וההפסד ובראייה לטווח הארוך - שימור הסמכות עדיף על החשש מטעויות בפסיקה.

נמשיך בשני סיפורים מהתלמוד, המספרים על שני תנאים מגדולי ישראל שערערו על הסמכות התורנית בתקופתם וספגו "תרגילי מנהיגות" איש איש בתורו.

רבי יהושע שחלק על רבן גמליאל בנושא עיבור החודש וכאשר שמע על כך רבן גמליאל הנשיא, שלח לו את ההודעה הבאה: "גוזר אני עליך שתבוא אצלי במקלך ובמעוטיך, ביום שחל יום הכיפורים להיות בחשבונך". לאחר ששוכנע שגם אם הצדק עמו, עליו להישמע לרבן גמליאל "נטל מקלו ומעוטי בידו, והלך ליבנה אצל רבן גמליאל, ביום שחל יום הכיפורים להיות בחשבונו". כאשר ראה אותו רבן גמליאל, אמר לו: "בוא בשלום, רבי ותלמידי, רבי בחכמה, ותלמידי שקיבלת את דבריי".

ורבי אליעזר שהתחיל במחלוקת תמימה עם חכמים בנושאי טומאה וטהרה בעניין "תנורו של עכנאי" (בבא מציעא נ"ט, ב), ולאחר שלא קיבל את דעת הרוב התגלגל איתם למחלוקת עקרונית נוקבת. הניצוץ שנדלק במחלוקת שולית על תנור שפורק והורכב מחדש, הופך ללהבה ההולכת ומתפשטת במהירות. רבי אליעזר מגייס אותות ומופתים שמימיים המושגים סדרי עולם, במטרה להוכיח את צדקתו, ואפילו בת קול שזעקה מהשמיים: "מה לכם אצל רבי אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום", אולם ללא הועיל...

גם את דעתם של השמיים לא קיבלו חכמים: "עמד רבי יהושע על רגליו ואמר 'לא בשמים היא'... שכבר ניתנה תורה מהר סיני אין אנו משגיחין בבת קול, שכבר כתבת בהר סיני בתורה אחרי רבים להטות".

בניגוד ל'סוף הטוב', בו הסתיים הסיפור הראשון, מחלוקתו של רבי אליעזר מול חכמים הסתיימה בכי רע – 'טהרותיו נשרפו' והוא הודח מהסנהדרין, הוחרם ונודה. למרות שגרמי השמים המשיכו להתערב לטובתו של רבי אליעזר ואיימו להטביע את רבן גמליאל על ספינתו, לא נסוג רבן גמליאל מהחלטתו הקשה: "עמד על רגליו ואמר: ריבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך, שלא ירבו מחלוקות בישראל. נח הים מזעפוי".

רבי יהושע, שבסיפור הראשון ספג השפלה במחלוקתו מול רבן גמליאל, מפנים את חשיבות הסמכות ועומד בראש החץ במחלוקת מול רבי אליעזר שהיה מבכירי תלמידיו של רבי יוחנן בן זכאי ואף זכה ממנו למחמאה: אם יִהְיֶה כָּל חֲכָמִי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מֵאֲזָנִים, וְאֵלִיעֶזֶר בֶּן הֶרְקֵנוֹס בְּכַף שְׁנֵייה, מְכַרֵּעַ אֶת כָּלָם. (אבות ב, ח). אלא שבמקרה זה אם תתממש המחמאה, התוצאה עלולה להיות מסוכנת מאד, היא עלולה למוטט את המסגרת כולה. בעידן רגיש בו נוצרות כיתות (צדוקים, נוצרים) המאיימות על המשך קיומם של התורה והעם, יש להיצמד לכללים בכל מחיר. ייתכן ורבי אליעזר מנסה להימנע ממאבקי בשר ודם ולהוכיח באופן מהיר את צדקתו באמצעים שמימיים. הוא בוחר לפעול בשמים, אבל התורה כבר לא בשמיים, היא נטועה עמוק בארץ – במושב הסנהדרין. האחריות על עתידה של התורה, היא על כתפיו של רבן גמליאל נשיא הסנהדרין ביבנה, שנאלץ להפגין את שלטון בית הדין מול גיסו ולקיים בכל מחיר את הכלל ההלכתי והמצווה: "אחרי רבים להטות" (שמות כ"ג, ב').

והקב"ה?... "חייך ואמר ניצחוני בני, ניצחוני בני" – אני שהצלתי על חכמים סמכות, נאלץ לכבד אותה בעצמי...

יורם קינלמן

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו רחל סימון ז"ל ומשתתף בצערה של המשפחה	דב זי ס Je ke	קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו אסתר זיוון ז"ל ומשתתף בצערה של המשפחה
---	--	--

ה רבקה שריר בללויית אמה אסתר זיוון ז"ל

אמא אהובה!

תודה לך, על שזיכית אותי במצוות כיבוד הורים, למעלה מתשעה עשורים.

תודה, על שפתחת את עיניי להבין שגם בזקנה יש יופי והוד ומבעד לגופך החלש הקרנת לי הדר וכבוד.

הדר וכבוד, ראיתי בך, אמא יקרה, למרות כל מה שהזיקנה בך חיסרה.

ראיתי את תבונתך, לחיות את ההווה, להתמקד עכשיו, בקיים, בהווה, ולא להלין על מה יהיה, או על מה שהיה.

וגם כשזכרונך בגד בך, במרוצת השנים, ניסית בכל מאודך, כל הזמן, להיות בעניינים. כשהיית משמיעה בפניי מן "אויי" שכזה, ונדמה היה לרגע שאת נאנחת, מתלוננת, לשאלתי, ישר ענית: "אויי" זה דבר יפה, לזה בדיוק אני מתכוונת.

..ואני, שאותך כבר הרבה שנים מכירה, יודעת שדכדוך וצער, מעולם לא עמדו אצלך לבחירה. ובכל המכשולים הרבים שעברת בחייך, אמא, תמיד, תמיד, ידעת להסתכל קדימה. הובלת באומץ ובנחישות, כמו אם נמרה, את לאה, אחותנו האהובה, את בתך הבכורה. לרגע אחד, לא אמרת נואש, לרגע לא שקעת והתייאשת, וגם כשנדמה היה כי אפסה התקווה, הענקת ללאה עוד שנה ועוד שנה ועוד שנה, בגבורה ובאהבה. ימי שישי אתך, אמא, היו עבורי, ימים של מתנה, מדי שבוע, בציפייה, הייתי להם ממתינה. פוסעת לצידך, במחוזות ילדותי, אני איתך ואת איתי.

שתינו מטיילות לנו ופוגשות חברים מכל הגילים, ואני, לאיטי, מגלה את ילדותי שלי, בין השבילים. הנה המטפלת כרמלה, והנה דליה המטפלת מהפעוטון שאליו נכנסה החמורה ג'ינה ולידו, בור הג'ורה, שהיה פתוח בגינה, ונפלתי אליו כשהייתי קטנה...

ורכטי, מורתי המסורה, וצ'פי ומרגלית, המטפלות האהובות, מבית כולל כחול, המציפות בי זיכרונות מרגשים של יום האתמול.

אנחנו מטפסות, בקלנועית, במעלה השביל, לבית הישן בו גדלתי, הוא מוביל. בית של ארבע משפחות, שכנים שכבר אינם, גרו שנים רבות, בשכנות אתנו, והלכו לעולמם. ...והנה אנו חולפות על פני הבית בו גרה סבתא גדולה, והיום גרים בו צעירים, שם, למדתי לראשונה, ממך, אמא, עד היכן מגיעה מצוות כיבוד הורים.

עת היית פוקדת את ביתה של סבתא, חמש פעמים ביום ויותר, לטפל, להאכיל, ללוות, לדאוג ולראות אם דבר מה שם חסר.

ואני... לא מתאפקת, ואת הקלנועית מנווטת, למתחם בית הספר בו למדתי תשע שנים, שבינתיים צמחו בו עוד כמה מבנים.

אך את, אמא, כבר התעייפת ואני לך אומרת, נוף ילדותי יחכה לי איתך, גם בפעם אחרת...

כי זו ילדותי השנייה, אמא, מה שתתני לי, אקח, זו ילדותי השניה, רק איתך.

אמא הכינה את יענקוש ואותי היטב, למצב בו תהיה קצת אחרת, הייתה לוקחת אותנו לסבתא גדולה, וכך אומרת: יבוא היום ואהיה כמו סבתא גדולה, ולכם תהיה מעמסה לא קלה.

אני מכינה אתכם מראש לזה המצב, ומתנצלת בפניכם, כבר מעכשיו.

אז רק רציתי להגיד לך אמא אהובה, שאין לך בכלל על מה להתנצל, אני מוצאת עצמי, כל יום מחדש, מודה לאל, על הזכות שהייתה לי להיות לצידך כמה שיותר, זכות שעליה "בחיים" לא הייתי מסכימה לוותר.

על החייד, על מאור הפנים, על הדיוק והסדר שלא נעלמו עם השנים.

על שזיכית אותי בתפילות ביחד אתך, בבית ובבית הכנסת, אליו, בשארית כוחותייך, בחגים ובשבתות, היית נכנסת. על שהראית לי, כל פעם מחדש, כיצד לקבל את הלא מושלם והכי הכי, על שהיית לי האמא, הכי מושלמת בעולם.

בלה יקרה, אני מתקשה למצוא את המילים בכדי להודות לך על כל מה שעשית עבור אמא שלנו. על הטיפול הכל - כך מסור שלך, על הדאגה לכל מה שאמא צריכה, על הסבלנות, ההתמדה והמסירות ללא גבול. בזכותך, אמא חיה באיכות חיים גבוהה. במהלך השנים שליווית אותה, הצלחת, בהדרגה, ליצור עם אמא קשר, שהלך והתחזק כל הזמן. למדת להכיר את אמא, להבין אותה, לדעת בדיוק מה היא צריכה, מה טוב לה ומה לא, מה נוח ונעים לה ומה מרגיז אותה. יענקוש ואני התייעצנו אתך המון, סמכנו עליך ועל שיקול דעתך. אני מבקשת להודות לך בשם כל המשפחה ולאחל לך שמחה ובריאות טובה, תודה גדולה.

יענקוש ואני מבקשים להודות לצוות הרפואי המסור של קיבוץ סעד. תודה לכם על שאפשרתם לנו להשאיר את אמא בבית. תודה שהייתם תמיד קשובים לשאלותינו, רגישים לבקשותינו במיומנות ובמקצועיות. תודה לצוות של בית שקמה המסור. צוות של בית חם, מלטף, הדואג לשמור על כבוד החבר, האדם, וקשוב לצרכיו. תודה לצוות הכל-בו שידע להעריך את אמא על עבודתה לאורך השנים, ולא שכח להוקיר לה על כך, גם שכבר תש כוחה. תודה לכם חברי קיבוץ סעד, חברים לדרך של אבא ואמא למעלה משבעה עשורים, שהתעניינו, שתמכו, שעודדו כל הזמן. תודה לך, צביקה, אישי היקר, על כל מה שעשית למען אמא, היית לה כבן מסור. אמא אהובה, אנחנו מביטיחים לך לשמור על אדלה, אחותך היחידה, דודתנו האהובה. אבא ולאה כבר מחכים לך שם, למעלה. חבקי אותם בשמנו. נוחי בשלום על משכבך.

"ה' נתן ה' לקח יהי שם ה' מבורך" (איוב א' כ"א)

דברית שפחה זילי בלוויה של אסתר זיוון ז"ל

אסתר חמותי, נפטרה הבוקר אחרי דעיכה ממושכת בגיל 91. השנים האחרונות, לאחר שהיא נפגעה לפני 7 שנים משרשת אירועים מוחיים לא העידו על חייה עד לאירועים אלו. להפך. האישה החכמה, המנהלת, עם המחשבון בראש, זו הנחושה והאסרטיבית, הייתה כל כך שונה מהאישה שחיתה אתנו בשנים האחרונות. אבל הבה נציין דברים לפי סדרם.

אסתר למשפחת שומן נולדה באלול תרפ"ה, ספטמבר 1925, בעיירה בפולין הסמוכה לעיר קרקוב. משפחת שומן הציונית רצתה לעלות לישראל אבל בשל מחסור בסרטיפיקטים התוכנית לא בוצעה. בינתיים החליטה המשפחה להגר לדרום אמריקה בשל בעיות נשימה של מירל אם המשפחה. וכך ב-1931 הגיעה המשפחה למונטווידאו, אורוגוואי. במונטווידאו גדלה הילדה אסתר תלמידה מצטיינת, פעילה בבני עקיבא והפכה לאישה צעירה ומשכילה.

באוגוסט 1950 מומש סוף, סוף, החלום הציוני. גרעין בני עקיבא (שבראשו עמד הרב רוזמן אביו של יהודה רוזמן ז"ל) הפליג לארץ ישראל. איתם עלתה אסתר, עם הוריה והם הצטרפו יחד עם כל הגרעין הדרום-אמריקאי לחלוצי קיבוץ סעד שבנגב, שביניהם היו כבר אחיה שלום שומן ואשתו יהודית שעלו כשנה וחצי קודם.

בסעד מצאה אסתר את בן זוגה, אבשלום ז"ל יליד פתח תקווה, הם נישאו כשנה אחרי עלייתה ארצה והקימו משפחה לתפארת: לאה ז"ל, יענקוש ורבקית שיבדלו לחיים ארוכים.

השנים הראשונות בקיבוץ הלוחץ של שנות החמישים, בנגב הצחיח, לא היו קלות לבת העיר הגדולה, אך עם הזמן היא השלימה עם ההחלטה ונשארה בסעד מתוך התחשבות בבן זוגה החקלאי שלא יכול היה לראות את עצמו מחוץ לשדות הקיבוץ.

בסעד התגלה כושר הניהול הטבעי של אסתר, והיא קיבלה על עצמה תפקידים שונים. נזכיר כאן במיוחד את ניהול מחסן הבגדים, עבודתה בהנהלת חשבונות, תוך שהיא מתמחה בתמחיר, ניהול המכבסה האזורית של שער הנגב ובעשורים האחרונים עבדה בכל בו יחד עם לאה גיטמן ואף הספיקה לתרום מכישורי החישוב והסדר שלה בכל-בו החדש והרחב עד מעידתה וההידרדרות במצבה.

אם אנסה לאפיין את אסתר ז"ל במילים ספורות, אומר: אשת ארגון מעולה, זו שמספרים הם בני בריתה והיא שולטת בהם ללא עוררין, נחושה, דעתנית ואכפתית. ואם אמרנו 'אכפתית' ונחושה, הרי שבשיא גדולתה היא התגלתה במסירות אין קץ שבה היא פעלה למען הארכת חייה והטבת חייה של לאה, גיטת האהובה, שהלכה לעולמה בגיל 53 בשל מום לבבי שנתגלה עם לידתה.

אסתר הייתה כלביאה הנלחמת על גוריה. לא חסכה מאמצים, כדי להיטיב עם ילדתה. בשנות החמישים הראשונות, בקיבוץ אי שם בנגב, להיוולד עם מום בלב מהסוג המדובר היה כמעט גזר דין מוות. אך אסתר לא וויתרה, ובניגוד לכל הסטטיסטיקות הרפואיות לאה שרדה, ולא רק שרדה, אלא פרח והפיצה אור וטוב סביבותיה עשרות שנים מעל לצפי הרפואי.

לפני שבע שנים מעדה אסתר ושברה את הרגל, ובתוך מהלך השיקום בבית הדר היא נפגעה מאירוע מוחי שהוביל לשנים בהם אי-הידיעה הולכת ומשתלטת על האשה שכל כולה הייתה מחשבה וחישובים.

בשנים האלו, צפיתי מהצד ברבקית בתה (גיטת) ויענקוש בנה (איש), שסועדים אותה ללא לאות. מטפלים בכל עניין גדול או קטן ולרגע לא מוותרים על איכות חייה וכבוד צלם א-לוהים שבה גם כאשר הצלילות כבר לא הייתה מנת חלקה.

השיעור ב"מסירות משפחתית" שקיבלו רבקית ויענקוש מאמם הנאבקת למען לאה האחות הגדולה, עבר בהצלחה, והרבה מעבר לכך.

אי אפשר לסיים הספד זה בלי להזכיר את בלה, המטפלת של אסתר בשבע השנים האחרונות שכל מילה שאומר עליה תהיה קטנה מכדי לתאר את טיפולה יוצא הדופן באסתר.

בלה היא כבר מזמן בת משפחה אהובה מבחינתנו, והפרידה מסבתא אסתר היא גם פרידה מאישה מיוחדת במינה, שבזכותה נפטרה אסתר בביתה, ברוגע, מוקפת כל רגע בטיפול המסור של בלה. תודה גדולה, לצוות המרפאה המסור ששיגענו אותו שעות רבות בחודש האחרון, תודה גדולה לצוות הסיעוד הביתי ולצוות בית שקמה שהפך בשנים האחרונות לביתה השני של אסתר.

"ומה השעה הטובה לזכור! בצהרי היום

כשהצל חבוי מתחת רגלינו, או בין הערביים

כשהצל מתארך כגעגועים" – שואל יהודה עמיחי

אנחנו הנשארים כאן בשעה זו של בין ערביים, יודעים כי עוד חברה ותיקה הלכה לעולמה היום, בערב שבועות תשע"ז. דור הנפילים של החלוצים והחלוצות שהקריבו חלומות אישיים למען הפרחת ארץ ישראל, כך ממש כפשוטו, הולך ונעלם.

ואנחנו – מה?

נמשיך לנסות ולתקן את הדורש תיקון,

ננסה לתקן תיקונים של חומר ושל רוח.

נתקן בליל שבועות וננסה אף בימים שעוד יבואו לנו...

ולצד חוכמת הדורות הכתובה, ננסה לאחוז בסיפורי מעשיהם של אותם אנשים ונשים שעשו מעשה נועז, עזבו את המוכר והנוח ועלו ארצה, ופה, בנגב, בקיבוץ הצעיר תיקנו תיקון אחר תיקון, צעד אחר צעד כדי ליצור חברה טובה יותר, צודקת וראויה.

יהי זכרם ברוך.

תנחומים ופרידה

ינקוש רבקית ואדלה (אחותה של אסתר).

קבלו את תנחומיי הכנים.

הכרתי את אסתר עוד בדרום אמריקה. נפגשנו בבני עקיבא כשאסתר היתה בקבוצת הבוגרים. כשהגרעין שלי

החליט לעלות ארצה, אסתר הצטרפה אלינו עם הוריה וכולנו הגענו יחד לקיבוץ סעד.

הייתי בחברות טובה איתה ועם הוריה ונפגשנו הרבה.

כשאסתר עברה לבית שיקמה, תמיד שמחה לביקוריי. אזכור אותה כחברתי.

שלא תדעו עוד צער.

א'נס אריאל

דברים שהאמה חנה'לה אלהרט בלווי'ת אמה - רחל סימון ז"ל

אמא שלי - רחל סימון, "רוחלה", "בובה".

אכן, התאים לה הכינוי "רוחלה", אישה קטנה מצטחקת בקלות, מסבירת פנים לגדולים ולקטנים, עוזרת, תומכת, תמיד מחייכת.

התנהגותה של אמא הייתה היפוכה של הנוסחה האומרת שלעיתים מי שחווה ילדות קשה, ילדות של חסר, של דלות ואובדן - נושא בחובו את הכאב, הנשאר צרוב בלבו.

במקרה של אמי ההיפך הוא הנכון אמי התייממה מאמה בהיותה פעוטה, כשהיא ואחותה הגדולה ממנה אך במעט, נשלחו ע"י אביהן לבית יתומות. והוא עוזב חזרה לליטא לנסות את מזלו, אמא ואחותה דבקו זו בזו, עד אשר אחותה שהייתה לה "אם ואחות"-נפטרה והיא נותרת נערה בודדה בעולם.

אמא בנחישותה האופיינית לה, מחליטה לא ליפול ברוחה, אלא למלא את הבור הנפער בליבה פנימה ובחייה בכלל.

קמה מההרס לבנות לעצמה חיים חדשים. גמלה בה ההחלטה: לעבוד, להתפרנס, ללמוד ולהקים משפחה גדולה, להשלים יידע ולהשתלב בחברה-באמצעות הרצאות, טיולים, קורסים שונים, מפגשים - על כל אלה היא עטה בצימאון ובסקרנות בלתי נדלית.

באחת השבתות הגיעה לקיבוץ הצעיר סעד, והחליטה שחיים אלה בקיבוץ הדתי, תוך קבלת אורח החיים המחייב- מתאים לאופייה ולתחושותיה ונשארה בסעד. נישאה לאבי ראלי ואתו בנתה משפחה כפי שתמיד חלמה הכתיבה הייתה בשבילה עוגן הצלה, כותבת זיכרונות מחשבות וברכות וכן שירי בר/בת מצוות לנכדים.

אמונתה הייתה טהורה ואמיתית. היא ציטטה לנו מתהילים אותם ידעה בע"פ: "הפכת מספדי למחול לי, פתחת שקי ותאזרני שמחה", כמה התאים לך הפסוק הזה.

כשנשאלה ע"י נכדה הגדול מה למדה והסיקה בחייה ענתה: "לא להיות קיצוניים לא לצד הזה, ולא לצד הזה. והעיקר שתהיה אתה, תדע מה שלבך אומר לך ואת זה תעשה - ולא לפחד. והעיקר שתמיד לא תחשוב את עצמך שאתה מעל, תמיד אתה שווה עם כולם וככה תמצא חן בעיני אלוהים ואדם".

עם כל הפעילויות והאנרגיות לדאוג לעצמה, שמה לה אמי למטרה לעזור לזולתה, וכך תמכה באשת אביה בזקנתה, תמכה במורתה האהובה לתנ"ך מימי בית היתומות כשהגיעה לאפיסת כוחות ואמא תלמידתה הייתה לה למשענת. טיפלה בחמותה ובכל נצרך שהזדמן בדרכה - והכל לא ממחויבות, אלא מתוך רצון כן לסייע, לעודד ולהועיל. צער ושכול לא שברו את רוחה לאורך ימים.

כל ילד וכל נכד זכו להרגיש "כבנים יחידים" אצלה ולכן כולם כל כך אהבו והעריכו אותה ורצו להיות בקרבתה.

אמא! לפני כמה זמן חשבת שהגעת לקו הסיום. החלטת לסיים את מרוץ החיים ע"י צום. קיווית שהסוף יגיע מהר, תפגשי את היקרים לך ובעיקר את אמך -שלא נותר לך כל זיכרון ממנה. אמרת שמילאת את משאלתך להיות אדם "השמח בחלקו" ובוזה תמה המסכת. אך הסכמת לציית לדברי כל אוהבך - ילדים ובני זוגם, נכדים ונינים - להישאר עמנו ולהיות אתנו ככל שאפשר ולקבל את דין בורא עולם.

אשר לי אישית - אין גבול לסיפוק שבליבי, על כך שהגענו לקרבה, לפיוס, להבנה ולאהבה שלא תמיד הספקנו להביע במרוצת החיים השוטפים. זכות אמיתית זכיתי, בלוותי אותך בחודשים האחרונים, צחקנו כתבנו הקראנו ובעיקר דיברנו ושרנו, כשאת מוקפת יום ולילה בצאצאך האהובים עליך והאוהבים אותך וממשיכים לקבל ממך את הרוח הטובה והמיטיבה שהשרית על כולנו כל הימים.

זכינו בכך שהיית על ידנו שנים רבות והגעת לשיבה טובה. השארת לנו זיכרונות נפלאים אמא, נוחי בשלום על משכבך ופגשי את כל געגועיך.

אשרינו שזכינו.

מולחנה לע וצדת דת

מקווה - במהלך החודשיים האחרונים בעזרת ראש המועצה תמיר עידאן ויו"ר המועצה הדתית, שופץ המקווה ועבר מתיחת פנים. על העבודה פיקח מוישליה יחד עם חגית גולן. במחשבה קדימה יש צורך במקווה חדש מסביר פנים ונעים לציבור הטובלות.

ביום העצמאות וביום ירושלים - נערכו תפילות חגיגיות בליווי מוזיקלי, תודות לחזנים ולנגנים.

שבועות - חג השבועות עמד בסימן "ערכי הקיבוץ הדתי". במהלך הלילה התקיימו שיעורים בבית הכנסת, תודה לשקמה על ארגון השיעורים. בבית כנסת חטיבה ארגנה מוריה שיעורים לתלמידי התיכון והחטיבה. בבית המדרש היו שיעורים לילדי בית הספר, ומשחקים. בחוץ היה כיבוד עשיר ותודה לרננה על הארגון ולכל אלו שעזרו. אשמח לשמוע הארות והערות כדי שנוכל לשפר לקראת שנה הבאה.

כיפות - מידי פעם מגיעים אורחים לבית הכנסת בלי כיפה. רכשנו מספר כיפות, הן נמצאות בבית המדרש בפינה ליד הדלת בתוך קופסת עץ. אנא השתמשו בהם והחזירו אותם למקום בסוף השימוש.

שבת חזנים שבדרך.. - לכבוד יום ההולדת ה 70 של הקיבוץ יופיעו בפרשת חוקת מקהלת בת רון עם החזן אברהם יעקב טיילור. נתפלל יחדיו ונסיים סעודה שלישית עם שירה וסיפורים חסידים.

יניב עקיבא

"אשרינו, מה טוב חלקנו, מה נעים אורלנו ומה יפה ירושתנו"

השבוע התקיים חידון התנ"ך של המועצה האזורית "שדות נגב" בהנחיית אבשלום קור ובניהולו של יואב שלוסברג, מי שהיה בעברו חתן התנ"ך העולמי. את החידון כיבדו בנוכחותם שר הבינוי והשיכון - יואב גלנט וראש המועצה - תמיר עידאן.

לחידון מספר שלבים ובסופם נבחרים מכל חטיבת ביניים במועצה שני נציגים. במקום הראשון ובמקום השני בחידון, זכו נציגי חטיבת הביניים של בית ספר דע"ת! חתן התנ"ך של המועצה הוא אליה אמיתי, בנם של מירי ומיכיל, נכד לשושנה ולראובן עברון. סגנו של החתן הוא יהונתן גאון מקיבוץ עלומים.

מחנך הכיתה של שניהם הוא – יצחק שלומי.

ברכות לעמלים ולזוכים!

דרארית ו"ס

מנהלת חטיבת ביה"ס דע"ת

הג'ינה הקהילתית שבה ופזרחת

אקדים ואומר שהחזון והרצון לא השתלבו עם הגינה כפי שנראתה בחודשים האחרונים. אחרי הגשמים הגינה פרחת יפה והתמלאה בשפע של ירקות מכל הסוגים לא כל הערוגות טופלו, ומי שהשקיע הרוויח ירקות אורגניים, גדולים טעימים, ובריאם. באותן הערוגות שלא טופלו, והירקות לא נקטפו, גדלו העשבים השוטים והשתלטו כהרף עין על כל חלקה טובה.

עכשיו עם בא הקיץ ומוזג האוויר הנעים, שבה ומתחדשת הפעילות החברתית סביב הגינה הקהילתית. נפשיל שרוולים נעשב ונעדר נשתול ונקצור.

אחרי ה"סטארט אפ" נוכחנו לדעת שהרעיון אמנם קסם לרוב האנשים, אך בעיקר כשהיתה פעילות מיוחדת או הפנינג, אז היה משמח לראות עשרות ילדים ומבוגרים שבאו להנות. לאחרונה, משלא מצאנו עזרה נאלצנו צוות הגינה הקהילתית, להשקיע זמן מאמץ, ומשאבים רבים, כולל כספיים, באופן פרטי, וכעת אחרי שיישרנו קו והסרנו את כל הקוצים והעשבים, נחדש את הפעילות בתקווה שבעזרת השם ובעזרתכם נתמיד בתחזוקת הגינה. (לא מן המתיאשים אנו)...

ועכשיו לבשורות הטובות והמשמחות:

"מרכז חוסן" שדואג לנו ומתמיד בתמיכתו, דוחף מאוד לקיומה של הגינה בכל יישוב וקיבוץ במועצה. הוא נענה לאתגר, רואה בכך פעילות חשובה ומקדם יחד אתנו את הנושא בעזרת המועצה.

לאחר כמה פגישות, סוכם על הקצאת משאבי הדרכה ומימון, הכוללים מספר מפגשים עם אומן לעבודות עץ. ננצל את ההזדמנות הנהדרת הזאת לתחום את הערוגות המשפחתיות בעץ ואף לסממן בשלטים, ואף נבנה בעזרתו דברים נוספים שישמשו אותנו בגינה.

כן אושרו לנו שעות מטעם המועצה, כשעתיים בשבוע לטובת הגינה הקהילתית.

אושר ברנע נבחרה לתפקיד זה ע"י המועצה במסגרת לימודיה ועבודתה בחינוך. במסגרת זו, נקיים שיתוף פעולה עם מסגרת "בית כולל" וננסה לרתום לעניין את הבתים הכוללים באמצעות לו"ז של החופש הגדול. כך נעניין את הילדים בעבודה בגינה ובקשר עם האדמה. המפגשים הקבועים בגינה יעברו ליום ראשון. בימי הקיץ ניפגש ב-18:00 אחה"צ שעה נוחה ולא חמה.

משפחות שמעוניינות בערוגה, יפנו אלינו מחדש ונשבצם. נא לפנות לצוות הגינה הקהילתית: אלי או למרי סולומון. חשוב להדגיש, כי הפעילות בגינה הקהילתית, תורמת גם לחיזוק הקשר בקהילה, גם מסייעת לחוסן הרגשי של ילדינו, וגם נותנת תוצרת טעימה... יחד עם זאת, על-מנת שהפעילות המשותפת לא תהפוך לזמן "בייבי סיטר", אנו מבקשים כי הגעת הילדים תלווה תמיד עם אחד ההורים, אשר גם משגיח על פעילות הילדים, וגם מסייע בשימור ופיתוח הגינה באופן כללי.

מפגש ראשון יתקיים **ביום ראשון הקרוב י"ז בסיוון 11/6, בשעה 18.00**. זו תהיה פעילות התנעה מחדש, והכנת הקרקע לזריעה ושתילת קיץ. במסגרת מפגש זה, אנו נתחום מחדש את הערוגות, נעשב ונעדר, ואף נשתול שתילים וזרעים. שתילים וזרעים יחולקו בחסות המשתלות באזור וחברת זרעי ג'ומרס בע"מ.

במפגש נחלק תכנית לשבועות הבאים. בהמשך ולפי הצורך הודעות ישלחו בוואטס-אפ ובקהילנט. נתראה בקרוב..

מיכל וצוות גינה קהילתית

כדי שחיות הבר יהיו כאן גם אחר

לאחרונה פנו אלי מספר אנשים עקב "פגישות" עם שועלים בתחומי הקיבוץ.

ככלל, רוב חיות הבר אינן חיות בקרבת בני האדם. הן מפחדות מבעל חיים מסוכן זה, ההולך על שתיים, ומשתדלות להתרחק ממנו.

אם כך, מדוע בכל זאת אנחנו נתקלים בחיות הבר בסביבתנו הקרובה?

יש לכך מספר סיבות:

1. אנחנו מייצרים כמות גדולה מאוד (גדולה מדי!) של פסולת. בתוך הפסולת שלנו יש הרבה מזון זמין, החוסך לחיות הבר מאמץ בחיפוש אחר מזון.

2. אנשים משאירים אוכל לחתולי רחוב ולכלבים משוטטים. חיות הבר קולטות במהירות רבה את הקלות שבהשגת המזון.

כתוצאה מכך, מתעוררות מספר בעיות:

1. חיות הבר מתרגלות לחיות בקרבת בני אדם. מצב זה מסוכן לשני הצדדים – מצד אחד, אנשים שמפחדים מחיות הבר עלולים לפגוע בהן, ולו מתוך הגנה עצמית, ומצד שני, חיות שנמצאות ב"סטריס" עלולות להפוך לתוקפניות.

2. חיות הבר מאבדות את אינסטינקט הצייד, וכך נוצרת תלות בין חיות הבר לאוכל שאנחנו משאירים. בעקבות זאת, הן לא צדות את הטרף הטבעי שלהן ונגרמת פגיעה במערכת האקולוגית, המתבטאת בין השאר בהתרבות מזיקים כגון עכברים וחולדות.

3. חיות בר שהתרגלו למזון שלנו, כשלא יקבלו אותו, הן ינסו להגיע לשקיות מהכלבו שהונחו לרגע מחוץ לבית או על האופניים.

4. חיות בר שיתרגלו לקרבת בני אדם אך אינן מודעות לסכנות, ירוצו מתחת לגלגלי מכוניות ואופניים, וכך גם יידרסו וגם יסכנו אותנו.

אז איך נלחמים בתופעה?

קודם כל חשוב להבין שלחיות הבר יש זכות קיום בדיוק כמו לנו. הן היו כאן קודם...

ובכל זאת כדי לצמצם את הנזק:

1. יש להפסיק מיידידת הנחת כלי אוכל ומים לחתולי רחוב ולכלבים משוטטים. את חיות הבית שלכם יש להאכיל בכמות שהחיה אוכלת! ואם אפשר להאכיל בתוך הבית.

2. ככלל, יש לשאוף להפחתת הפסולת שאנחנו מייצרים. מעבר לסיבות הידועות, פסולת אורגנית מהווה מפגע תברואתי בעל השלכות רחבות היקף; והזבל שאנחנו בכל זאת זורקים לפח הגדול, חשוב לזרוק לתוך הפח, ולוודא שהפח סגור ושלים, ושהזבל לא גולש החוצה.

אם בכל זאת פגשתם חיית בר בתחומי הקיבוץ, תיהנו מהיופי שלה. מותר גם לצלם. אל תנסו ללכוד אותה, אל תרדפו אחריה. כל עוד היא לא חשה בסכנה היא לא תתקוף.

אם לא נפריע לחיות הבר, הן לא יפריעו לנו.

יואל אפרון

בנימל מספרים

נארח את אלי רבלין

העוסק בפיתוח מאגר מידע ואפליקציה על מקומות נגישים לאנשים עם מוגבלות.

ונשמע ממנו על: איך מחברים עסקים ותרומה?

יזמות במבט אישי. אפליקציית מידע לאנשים עם מוגבלות.

יום ראשון י"ז סיוון 11.6 בשעה 20:45 במועדון לחבר

הציבור מולן - 70

יריד התרמה

ביום שני י"ח בסיוון תשע"ז (12.06)

בשעה 17:00

יתקיים בחצר בית ספר דע"ת
יריד התרמה לילדים בעלי צרכים
מיוחדים מבית ספר "הדר"

מה בתוכנית?

מתנפחים

בלונים

בועות סבון גדולות בצורות

איפור פנים

אפיית פיתות

רכיבה על סוסים

פינת ליטוף

אומן אורח

ועוד המון הפתעות...

נשמח לראותכם
תלמידי חטיבת הביניים דע"ת
ומועצת התלמידים

שבוע הספר בספריית הילדים

הנכם מוזמנים לשעת סיפור בספרייה, לכבוד שבוע הספר שיתקיים:

ביום א', י"ז בסיוון, 11/6, בין השעות: 17.30-19.00

לאחר מכן ייוצגו מבחר ספרים משומשים מהם תוכלו

לקבל ספר במתנה וכן יוצעו ספרים חדשים למכירה במחיר מוזל.

להתראות!

אתנאות לב כולם!

בין התאריכים: 18.6 כ"ד סיוון ועד, כולל 8.7 - י"ד תמוז

מועדון לחבר וחדר הנצחה לא פעילים מסיבות טכניות.

שיעורי יום שישי יתקיימו בבית שקמה.

המקומות יפתחו שוב לפעילות ב-9.7 ט"ו תמוז.

ואצת תרבות

עדכונים והודעות מצד הנוי...

פינוי גזם של קבלני גינון חיצוניים: הנכם מתבקשים להנחות את מבצע העבודה לפנות את הגזם לנקודת איסוף הגזם המרכזית שנמצאת ליד בית הספר החדש. חברים שמתכננים לבצע עבודה גדולה בעצמם יכולים לתאם איתי מראש, ובמידת האפשר אעמיד עגלה ליד גינתכם לפינוי הפסולת.

דשאים: הקיץ כבר כאן וחזרנו להשקות את הדשאים. **כל כניסה של רכב על הדשאים אסורה!!!** כל מי שעובר דירה ו/או מזמין טכנאי מזגנים, מקררים וכדומה.. מתבקש להנחות אותם שלא להיכנס עם הרכב עד פתח הבית אלא אך ורק בחניה. במידה ואין ברירה והרכב חייב להיכנס ולעלות על הדשא נא לתאם איתי מראש בכדי שלא אשקה את אותו אזור ולמנוע נזק לדשא ולמערכת ההשקיה.

ריסוס הדקלים נגד חזקונית הדקל: השבוע סיימנו סבב ריסוס נוסף של ריסוס הדקלים והנכם מתבקשים לא לשבת בקרבת עצי הדקל.

אודה לכם על ההבנה ושיתוף הפעולה בכדי שנוכל ליהנות מקיבוץ ירוק, נקי ופורה.

מספר הטלפון שלי אותו מומלץ לשמור לשעת הצורך : 052-3908041.

איציק סנדרוסי וכל צוות הנוי

הודעה חשובה לנהלים

כמה דוחות ממצלמות מהירות, התקבלו לאחרונה בדואר.

שימו לב למהירות המותרת המצוינת על התמרור בסמוך לקיבוץ ברור חיל ולמחלף קריית גת.

איהודית ואיציקה מוסנלון ולכל המשפחה מיל טוב להולדת הנינה
נכדה לאלישבע ולאמית' הוברמן בת אנה וללוהר הוברמן
שתזכו לשמחות ולנחת!

למלכה אה ולכל המשפחה מיל טוב להולדת הנינה
נכדה לנינה ולמשה פרוצל, בת איהודית ולשמחה פרוצל
שתזכו לשמחה, אור ונחת!

חדר מתנות - מתנה לכל ילד

שלום לכולם!

במסגרת שנת הבת מצווה שלי אני מעוניינת לארגן התרמת משחקים למען "חדר המתנות" בבית החולים שערי צדק.

מה זה "חדר מתנות"?

חדר המתנות - פרויקט "מתנה לכל ילד": במסגרת פעילות העמותה לטובת שיפור רווחתם ובריאותם של הילדים שלנו, העמותה הקימה את פרויקט "חדר המתנות", פרויקט ייחודי שמשרת את כלל ילדי בית החולים (גיל 0-18), שמטרתו להנעים את זמנם של הילדים במהלך תקופת האשפוז ולרומם את מצב רוחם ולהפחית את רמת החרדה. מידי בוקר, מתנדבי עמותת "ילדים שלנו" יוצאים מחדר המתנות לכל המאושפזים החדשים בבית החולים (בין 40 ל-50) ומחלקים להם מתנת עידוד קטנה. זו הדרך שלנו לחזק ולחמם את ליבם. המתנה תמיד מתקבלת בשמחה ומעלה חיוך רחב. בנוסף, ילדים מגיעים אלינו לחדר, כשחוגגים יום הולדת, או מאורע משמח אחר, לפני ואחרי בדיקות קשות ולא נעימות. המחשבה שהם יכולים לבחור כל מתנה שרוצים, מרוממת באופן מיידי את מצב רוחם.

חדר המתנות מתמלא בהמון מתנות ובהמון חיוכים של ילדים שזוכים לקבל את המתנות שלכם! חדר המתנות פועל 365 ימים בשנה וזקוק באופן שוטף למתנות ו/או תרומות כספיות.

מי שמעוניין לתרום - נא לשים משחקים (חדשים בלבד) בארגז עליו כתוב: "חדר מתנות" בתוך הכלבו או לפנות ישירות אליי. הארגז יונח בכלבו למשך שבועיים, החל מיום ראשון הקרוב.

בנוסף, במהלך הקיץ אקיים מידי פעם מכירות של שתייה, פירות חתוכים לבריכה, עוגיות וכד' - ואת ההכנסות אתרום לקניית משחקים נוספים - מוזמנים לקנות!

תודה רבה מראש!

עי סמא

לאאון אברהם מלף טוב לבר המצווה!
לרנית ולקובי אברהם, לערבה ולמה בן צמי ולכל המשפחה
שתזכו לאהות ולנחת!

לאא ואלאברהם ימני מלף טוב להולדת הנינה
נכדה לבנרת ולאלחנן אריאל, בת לאמאר ולצופר פרל
שתזכו לנחת ולאהות!